

מ"ת 17918/07/14 - מדינת ישראל נגד נאצר אבו סביח,עלא אבו לבן,חאלד אבו סנינה,שאפע סלהב

בית משפט השלום בירושלים

מ"ת 17918-07-14 מדינת ישראל נ' אבו סביח(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 2728/14

בפני כב' השופטת דנה כהן-לקח
המבקשים מדינת ישראל
נגד
המשיבים
1. נאצר אבו סביח (עציר)
2. עלא אבו לבן (עציר)
3. חאלד אבו סנינה (עציר)
4. שאפע סלהב (עציר)

החלטה (משיבים 1, 3 ו-4)

1. החלטה זו ניתנת בהמשך להחלטתי מיום 9.7.2014, במסגרתה קבעתי כי מתקיימות ראיות לכאורה ועילת מעצר לגבי משיבים 1, 3 ו-4, והתבקש תסקיר שירות מבחן לבחינת שאלת היתכנותה של חלופה.

2. מונחים לפניי תסקירי שירות מבחן בנוגע לכל אחד מהמשיבים:

אשר למשיב 1 (אבו-סביח) - מהתסקיר עולה כי מדובר בבגיר כבן 23 חסר עבר פלילי, שעד מעצרו התגורר עם הוריו בשכונת בית-חנינה ועבד עם אביו בפנצ'רייה בעזריה. מחד גיסא, שירות המבחן התרשם כי מדובר בצעיר שקיים אורח חיים יציב ונורמטיבי. המשיב מתקשה להסתגל לתנאי מעצרו (אף שצוין כי מצבו הרגשי מותאם למציאות חווית המעצר). התרשמות שירות המבחן היא כי ההליכים המשפטיים מהווים גורם הרתעה עבורו. מאידך גיסא, להערכת שירות המבחן, במצבים בהם המשיב חש פגיעה, לחץ ומתח, הוא פועל באופן אימפולסיבי ומתקשה לשקול את השלכות התנהגותו. זאת ועוד; לפי התרשמות שירות המבחן, המשיב מצוי בקונפליקט חברתי בין בחירה בדפוסים נורמטיביים, לבין השתייכות לקבוצת בני-גילו תוך התנהגות שולית. לפיכך, הערכת שירות המבחן הינה כי רמת הסיכון להישנות העבירות הינה "בינונית". המלצת שירות המבחן הינה לשחרור המשיב למעצר בית מלא בבית הוריו בשכונת בית חנינה, בפיקוח שני הוריו לסירוגין.

אשר למשיב 3 (אבו-סנינה) - מהתסקיר עולה כי מדובר בבגיר כבן 24 חסר עבר פלילי, שטרם מעצרו התגורר עם בני-משפחתו בשכונת בית-חנינה ועבד כמחסנאי ברשת בתי טבע במשך כארבע שנים, לאחר שסיים 12

שנות לימוד. שירות המבחן התרשם כי מדובר בצעיר שאפתן, המנהל אורח חיים נורמטיבי ומגלה יציבות תעסוקתית ודאגה רבה לפרנסת הוריו ואחיו. זאת ועוד; שירות המבחן עמד על כך שהמשיב ביטא מצוקה וחרדה במעצרו המהווה עבורו טלטלה קשה. הערכת הסיכון בעניינו של המשיב 3 הינה "נמוכה". זאת, נוכח מאפייני אישיותו של המשיב, קיומה של מערכת משפחתית יציבה ותומכת, ההתרשמות החיובית מהמפקחים, העדר עבר פלילי, ניהול אורח חיים נורמטיבי הכולל סיום לימודים תיכוניים, יציבות תעסוקתית וחווית זעזוע מהמעצר באופן המהווה גורם מרתיע ומפחית סיכון. בהתחשב בכל אלה, המליץ שירות המבחן לשחרר את המשיב לבית הוריו בשכונת בית-חנינה בפיקוח ההורים והאח שמתגורר בסמוך להם. בנוסף, המליץ שירות המבחן לשקול את חזרתו של המשיב לעבודה ברשת חנויות טבע בקיבוץ "מעלה-החמישה" בהסעת בן-דודו.

אשר למשיב 4 (סלהב) - מדובר בבגיר כבן 18 חסר עבר פלילי. הוריו של המשיב גרושים. המשיב סיים 12

שנות לימוד ואף סיים את המבחנים הסופיים ושואף ללימודים אקדמיים בתחום המשפטים או הפסיכולוגיה. צוין כי המשיב מתקשה להסתגל לתנאי המעצר. להערכת שירות המבחן, במצבים בהם המשיב חש פגיעה, לחץ ומתח, הוא פועל באופן אימפולסיבי ומתקשה לשקול את השלכות התנהגותו. למרות זאת, שירות המבחן העריך כי רמת הסיכון להישנות העבירה היא "נמוכה", וזאת נוכח היותו של המשיב חסר עבר פלילי, וכן נוכח ההתרשמות כי חווית המעצר וההליך המשפטי מהווים עבור המשיב גורם מרתיע. המלצת שירות המבחן היא לשחרר את המשיב לבית אמו בבית חנינה בפיקוח האם והדודה לסירוגין. עוד המליץ שירות המבחן על מתן אפשרות למשיב לצאת למועדון הכושר הקרוב לבית האם פעמיים בשבוע וזאת לצרכי התאווורות.

3. המדינה מתנגדת לשחרור, ואילו הסנגורים עותרים לקבלת המלצות שירות המבחן.

4. בראשית הדברים אציין כי בהתאם לתסקיר שהוגש בעניינו של **המשיב 1** (אבו-סביח), התרשם שירות המבחן בעקבות שיחה עם המשיב, כי קיים "פער" בין המיוחס למשיב 1 לכאורה לפי כתב-האישום, לבין תיאורו של המשיב 1 את נסיבות מעצרו. אבהיר מיד כי אינני רואה לייחס לעניין זה משקל מהותי בגדר שיקוליי שכן בשלב זה, בו טרם נקבעה אשמתו של המשיב 1, עומדת לו - כמו לכל יתר המשיבים - חזקת החפות (ראו: דברי כב' השופט זילברטל בבש"פ 5654/13 אבו מוך).

5. לשיטתי, הקושי המרכזי באימוץ המלצת שירות המבחן נעוץ בכך שהחלופות המוצעות הן כולן בבתי ההורים בשכונת בית-חנינה, שם התרחש לפני כשבועיים האירוע נשוא כתב-האישום. אמת, הדרישה לריחוק גיאוגרפי אינה חזות הכל, אולם יש לבחון את הסוגיה על רקע כלל נסיבות העניין. במקרה דנן, מדובר בשלושה בגירים. **בכל הנוגע למשיב 1** - עסקינן במי ששירות המבחן העריך את מסוכנותו כ"בינונית", והתרשם כי המשיב מצוי בקונפליקט חברתי בין בחירה בדפוסים נורמטיביים, לבין השתייכות לקבוצת בני-גילו תוך התנהגות שולית. **בכל הנוגע למשיב 4** - הערכת שירות המבחן את הסיכון הנשקף ממנו היא אמנם "נמוכה". עם זאת, שירות המבחן ציין כי מדובר בבגיר שכאשר הוא חש פגיעה, לחץ ומתח, הוא פועל באופן אימפולסיבי ומתקשה לשקול את השלכות התנהגותו. אני סבורה כי נתונים אלה מקשים על שחרור המשיבים האמורים לבית ההורים שנמצא בסמוך למקום בו בוצעו לכאורה העבירות נשוא כתב-האישום. לא נעלם מעיני כי בתסקירו של **המשיב 3** לא צוינו נתונים מן הסוג האמור, והערכת מסוכנותו היא נמוכה. יחד עם זאת, הערכת מסוכנות היא תלוית הערכה של קצינות המבחן השונות שנפגשו עם כל אחד מהמשיבים, והיא אינה שיקול יחיד. בנוגע **לשלושת המשיבים** אומר כי מיוחסות להם עבירות חמורות שבוצעו כנגד כוחות הביטחון והמקימות סיכון ברור לנפש ולגוף. טבען של עבירות אלה הוא שיש בהן מרכיב בולט של היסחפות אחר הסביבה. אם המשיבים כבר התפתו לכאורה - כל אחד מסיבותיו - ליטול חלק בידוי אבנים לעבר כוחות ביטחון במהלך התפרעות המונית,

החשש הוא כי הם ישובו ויתפתו לחבור שוב לאחרים העושים דין לעצמם. כך בכלל, וכך על רקע המצב הנפיץ מעת קרות האירוע נשוא כתב-האישום (ועוד אירועים רבים נוספים כמותו שהובילו להפרות סדר חוזרות בעיר ירושלים).

לעניין טענת הסנגורים כי בית-חנינה היא שכונה שקטה כיום ושמצב העניינים בה נרגע, אפנה לדברי באת-כוח המבקשת באולם הדיונים שנאמרו לאחר בדיקה טלפונית עדכנית שנערכה לפי בקשתי מול קצין אח"מ שאדי אבו טריף לגבי המצב בית חנינה ספציפית בימים האחרונים. ביקשתי לבצע בדיקה זו שכן הדו"ח הכתוב שהגישה לעיוני באת-כוח המבקשת, נושא תאריך מיום 13.7.2014 ולשיטתי אינו עדכני. מהבדיקה הטלפונית שנערכה מול קצין אח"מ עלה לכאורה כי גם בשבוע האחרון הוסיפו להתרחש בבית חנינה אירועים של יידוי אבנים לעבר נייזות משטרה וכלי רכב נוסעים. (במאמר מוסגר, אבהיר כי טוב תעשה המאשימה אם תגבה עצמה בדו"חות עדכניים ומפורטים בנושא מכאן ולהבא הנושאים את חתימת הגורם המופקד עליהם). בהתחשב בכל אלה, אני סבורה כי אין בחלופות במיקומן המוצע כדי להשיג את תכלית המעצר.

6. יטען הטוען כי אין נפקא מינה אם ישוחררו המשיבים לשכונה בה בוצעו לכאורה העבירות המיוחסות להם, או לשכונה אחרת בעיר או מחוצה לה, שכן המצב עלול להיות רגיש גם שם. על כך אשיב כי יש לבחון כל חלופה מוצעת לגופה. באופן כללי, אני סבורה כי השבת אדם (בוודאי בגיר) לקרבת אותה זירה בה ביצע לכאורה את העבירות בהן עסקינן, טומנת בחובה מסר מעורר קושי לא רק למבצעי עבירות פוטנציאליים, אלא בראש ובראשונה ליחיד עצמו שעלול לשוב ולבצע עבירות דומות בסביבה המוכרת לו. עוד אציין כי לגישתי, יש בעצם ניתוקו של אדם מסביבתו הטבעית שהיוותה זירה לביצוע העבירות המיוחסות לו, משום תרומה להפחתת הסיכון הנשקף ממנו, במיוחד כאשר עסקינן בעבירות שהלחץ החברתי וההיגררות אחר אחרים הם דומיננטיים.

7. לסיום אזכיר כי בית-המשפט נותן משקל מהותי להמלצותיו של שירות המבחן, אולם אלה אינן מחייבות אותו. בעוד שירות המבחן בוחן את הסוגיה בראש ובראשונה מנקודת מבטם האישית של המשיבים, חייב בית-המשפט לשקול לצד ההיבט האישי גם את האינטרס הציבורי ואת הצורך להבטיח מפני המסוכנות הגלומה במעשים. אני סבורה כי החלופה המוצעת אינה מספקת לצורך השגת תכלית המעצר.

8. אשר על כן, אני מורה על מעצרו של המשיבים עד תום ההליכים. ככל שיעלה בידי המשיבים להציע חלופה אחרת המרוחקת מזירת האירוע בפיקוח מתאים, פתוחה לפניו הדרך להגיש בקשה מתאימה לעיון חוזר, שתיבחן בהתאם לטיב החלופה שתוצע ולמצב שישרור בשטח (השוו: דברי כב' הנשיא גרוניס בבש"פ 295/09 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 5).

המזכירות תמציא העתק פרוטוקול זה לשירות המבחן למבוגרים.

ניתנה והודעה היום כ"ה תמוז תשע"ד, 23/07/2014 במעמד הנוכחים.